

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Summula Casuum Conscientiæ

In Qva Agitur De Præceptis Ecclesiæ, De Officio Confessarii, Ac De
Censuris

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ Agrippinæ, 1652

Articulus III. Quotuplex refectio in die ieiunii sumi possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41572

quiparari; adeoque dispensatus in vno, censeri potest dispensatus in alio.

Quando alicui datur facultas comedendi oua tempore prohibito, non ideo censetur ei ablata facultas comedendi etiam pisces. Vnde, quicquid dicant aliqui, potest ille in eadem refectioe, ouis simul & piscibus vesci.

Nonnulli existimant, iis quibus conceditur facultas comedendi oua, & lacticina, concessam censeri ex consequenti facultatem comedendi faginam, seu lardum; sed quidquid sit de aliis regionibus, certè in Gallia prædictam concessionem non adeo extendendam esse, consuetudo ipsa vbique recepta satis ostendit.

Dicunt aliqui, non esse peccatum comedere in Quadragesima panes illos quos Itali Biscottos, Hispani verò Biscochos vocant, eo quod substantia ouis versa est in aliam substantiam. Verùm hæc sententia in his partibus sequenda non est, cum ex communi consuetudine, non tantum ouis in se, sed etiam aliis ex ouis confectis tempore Quadragesimæ abstineamus.

ARTICVLVS III.

Quotuplex refectio in die ieiunij sumi possit.

RESPONDEO I. vnicam tantum, vt ex vsu constat. Consuetudo tamen inualuit, vt ieiunantes sumant præterea vesperi refectiuunculam, quam collationem vocant, de qua postea.

Vsus vini extra has refectioes non frangit ieiunium Ecclesiasticum, etsi temperantiæ repugnet, quando sumitur in maiori quantitate quam par sit. Imo ne potus noceat, licet sumere per modum medicinae, frustulum panis, vel duas ficus, aut quid simile.

Addunt communiter Authores, non esse peccatum aliquid exiguum sumere vrbانيتatis causa, vt fieri solet

fo. c. t

dum amicus amicum vitat. Verum non excusatur à peccato mortali qui in fraudem ieiunii plures eadem die inuiseret amicos, ea intentione ut à singulis inuitatus, pluries comederet.

Videtur etiam ius ex herbis confectum nullā, aut valde exiguam vim nutriendi habens, sed per modum medicina, ad temperandum nimium calorem dari solitum, sine violatione ieiunii extra refectionem sumi posse. Secus dicendum de amigdalato, similibusque potabilibus, quibus ex se magna vis reficiendi, & nutriendi competit.

Ille non peccat, qui ante absolutam refectionem, alicuius negotij causa surgit è mensa, & postea redit ut integrè reficiatur, modo intra adeo breue tempus redeat, ut idem pradium moraliter censeatur instaurari. Quod si post sufficientem refectionem surgat, animo non redeundi, & mutata intentione iterum accumbat cum iisdem conuiuis, & comedat, probabile mihi videtur eum frangere ieiunium, & peccare. Quia cum prandium completum fuerit, sequens comestio non potest integrare vnā refectionem cum illo, adeoque est illicita.

Qui per secundam comestionem illicitam ieiunium violat, tunc quidem per se loquendo peccat mortaliter, non tamen postea ex communiore sententia, contra præceptum ieiunii peccat, etsi iterum, & sapius comedat, esto contra temperantiam peccet. Quia ieiunium semel violatum amplius seruari non potest.

Neque propterea inde colligas, eum non committere nisi vnū peccatum mortale, qui pluries in die prohibito carnes comedit. Siquidem præceptum negatiuum non comedendi carnes est absolutum, & obligat pro omnibus partibus talis diei, adeoque violatum pro vna hora, seruari potest, & seruandum est pro alia.

Respondeo 2. ex recepta apud omnes Catholicos consuetudinè, diebus ieiunii refectiunculam circa Vespere

Vesperam licitè sumi posse. Est autem non exigua difficultas, in assignanda cibi quantitate, quæ in collatione sumi potest, qua in re melior regula assignari nequit, quam recepta inter viros doctos & timoratos cuiusque loci consuetudo, hanc enim quisque sine scrupulo sequi potest. Quod si interdum de ea sufficienter non constat, cum vrget præceptum ieiunij, moneo eorum sententiam valde mihi probabilem videri, qui præter tres, vel quatuor vncias parem ex herbis, & fructibus quantitatem licitè sumi posse existimant.

Alia difficultas est, an sicut in refectiuncula serotina interdicitur ciborum quantitas, ita eorum qualitas prohibeatur, etsi cibi ipsi in prandio sumi possint.

Respondent aliqui non ita strictè prohiberi ciborum qualitatem, sicut interdicitur quantitas: vnde quamvis fateantur communiori vsu receptum esse, vt in serotina refectiuncula sumatur ij tantum cibi, qui extra dies ieiunij, ante vel post prandium vsurpari solent, vt sunt poma, nuces, &c. aiunt tamen licitè sumi posse pisciculum, aut exiguam partem piscis maioris, quia adhuc substantia ieiunij subsistit. Verum Authores communissimè oppositum statuunt, adeoque monent non esse vsurpandos eos cibos in refectiuncula serotina, qui potissimum ad nutriendū in prandio sumuntur, vt sunt pisces, & legumina, sed tantum herbas, & fructus arborum cum pane.

ARTICVLVS IV.

De tempore ieiunij.

CIRCA hoc nonnulla inuestigari possunt i. quibus diebus ieiunandū sit. Respondeo iis omnibus quibus ex præscripto Ecclesiæ te unari solet, vt in Quadragesima, in Feriis quatuor Temporū, & in quibusdam Vigiliis Sanctorum. Vnde vel vno ex iis diebus, sine graui causa non ieiunans, peccat mortaliter.

Ide u